

[Svend Haugaard.]

række. I årene i slutningen af 1930'erne og begyndelsen af 1940'erne var jeg selv regnskabsfører for et stort antal landbrug og mener faktisk, at de opgaver, der her skal pålægges, var ting, som vi udførte allerede på det tidspunkt. Jeg tror også, der er mere end 100, der gør det, når det kommer til stykket.

Jeg forstår godt hensigten, således som lovforslaget er udformet, at man skal tilfredsstille et EF-krav og de kredse i EF-lande, hvor dette er noget nyt, og så skal man altså pålægge 100 konsulenter en opgave, de for så vidt har i forvejen, og uden at de skal have ekstra betaling for det. Men så er der de 4 vejledere af vejlederne. Dem finder vi faktisk helt overflødige. Det måtte være fuldt ud lige så enkelt at pålægge alle de konsulenter, der findes i de faglige foreninger, især da de økonomiske konsulenter, den opgave, som lovforslaget her omtaler, og at man så klarede dygtiggørelsen til rådgivningen ved nogle enkelte kursus, ved at give meddelelse i konsulentbladene osv. Jeg føler mig helt sikker på, at det ville være fuldt ud tilfredsstillende set ud fra et sagligt krav. Så er det et spørgsmål, om det kan tilfredsstille direktivet. Det mener jeg vi må prøve på at finde ud af i udvalget. I hvert tilfælde er det vores indstilling, at vi skal have så lidt som muligt med nye kontorer, nyansættelser og nye store udgifter. Der er en risiko for, at de 100 konsulenter, som denne opgave skal pålægges, selv om de i starten ikke skal have noget for det, på et eller andet tidspunkt alligevel synes, at de skal have det, og i det hele taget er der en risiko for, at det bliver lidt svært med kompetencen imellem denne vejledning her, erhvervsvejledningen, revalidering og forskellig andet, og jeg vil på den baggrund godt spørge landbrugsministeren, om der har været forhandlet med arbejdsministeriet og socialministeriet for ligesom at finde ud af, hvor de enkeltes beføjelser går.

Vi er selvfølgelig parat til at se på det i udvalget, men vi er meget skeptiske over for en udvikling, der betyder ansættelse til noget, som vi mener kan klares på det forhåndenværende grundlag.

Lowzow (KF):

Jeg vil godt slutte mig til de talere, der

har præciseret, hvor meget dansk konsulentvirksomhed har betydet for landbruget og for landet som sådan på grund af den valutaskabende virksomhed, som landbruget er.

Men jeg vil også slutte mig til dem, som siger, at hele denne virksomhed på ingen måde bør være hellig. Der er stor mulighed for rationalisering inden for vores konsulentvirksomhed, også uden at forringe den. Den kan måske endda effektiviseres ganske betydeligt og blive bedre for det praktiske landbrug, hvis man går ind i en rationalisering.

I lovforslaget her er indeholdt nogle løbsreguleringer. Det er naturlige reguleringer efter den almindelige prisudvikling, og dem kan vi selvfølgelig tilslutte os.

Der er én ting, jeg personlig er særlig glad for, og det er tilpasning af tilskudsordningen for mellemteknikere. Det er jo i dag sådan, at uddannelsen på landbohøjskolen er ved at udvikle sig i en retning, som ikke er særlig tilfredsstillende for landbruget. Uddannelsen er ved at gå i den retning, at det bliver videnskabelige assistenter og videnskabelige professorer, vi uddanner på landbohøjskolen, og ikke agronomer, som har interesse i dagligdagen ude i det praktiske landbrug. Hvis jeg i dag skulle engagere en ny mand i en landboforening eller et andet praktisk landbrugsjob, ville jeg faktisk forlods se efter en dygtig mellemtekniker, som har praktisk erfaring, som har tilknytning til landbruget fra sin uddannelsestid, og som derfor bedre taler og forstår landbrugets problemer, og ikke en tør akademiker inde fra landbohøjskolen.

Så kommer vi til det sidste spørgsmål om de 4 konsulenter. Der er for øvrigt først de 100 deltidsansatte. Det er jo meget tilfredsstillende, at vi alle her er enige om, at det arbejde er blevet udført i forvejen under den gældende lovgivning. Derfor kan det ikke undre nogen, at det ikke skal koste noget stadig væk at få det gjort af 100 bestående konsulenter, og det var den udvikling, vi sådan set vel også helst havde set for de 4 heltidskonsulenter. Vi ser også med nogen skepsis på, at det skulle være nødvendigt at ansætte 4 nye konsulenter. Kunne man ikke netop ved rationalisering, omflytning, ny stillingsbetegnelse få dækket både EF's krav og det behov, der — jeg er lige ved at sige vel ikke er der for disse konsulenter? Jeg mener også, det er et spørgsmål, om de i vir-